

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK
„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13, Telefon 2440 in 2459
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 18. uri / Valja mesečno prejemati
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglasi
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani, Poštni čekovni račun št. 17.400

Gospodarski stiki Jugoslavije in češkoslovaške

Nekaj misli o priliki sporazuma o klirinškem prometu

Zaradi nenormalnih razmer v gospodarskem in finančnem življenju Evrope in ostalega sveta, je bila tudi naša država prisiljena seči po sredstvih za zaščito svojega finančnega in gospodarskega prometa. Da bi omejila uvoz tujih industrijskih proizvodov in preprečila večji odtok domače valute v tujino, je uvedla potrebne devizne omejitve. Na ta ukrep, ki je bil nujno in neobhodno potreben in ki je le posnemanje ukrepov drugih držav, pa so odgovorile češkoslovaške banke z blokado vseh terjatev jugoslovanskih državljanov. Naši trgovci in drugi gospodarstveniki, ki so imeli račune pri češkoslovaških bankah, na ta način niso več mogli razpolagati s svojim kapitalom. Zaradi vsega tega je zastajal skoraj popolnoma ves promet med Jugoslavijo in Češkoslovaško, in nastalo je razmerje, ki je bilo vse prej ko razveseljivo in bratsko. Vse to se je pa zgodilo prav v času, ko bi bila popolna solidarnost med nami in Češkoslovaki najbolj nujno potrebna. Na dnevnem redu evropskih konferenc so vendar problemi, ki zahtevajo tesnega sodelovanja držav male antante, in to ne le politično, ampak vsaj v enaki meri tudi gospodarsko.

Ta nevzdržni položaj je kritiziral celo češkoslovaški tisk in nastopil proti odredbam češkoslovaških bank. Zato so se pred nekaj tedni vendarle pričela med obema državama nujno potrebna pogajanja za uvedbo in ureditev klirinškega prometa. Praška pogajanja, katerih so se z jugoslovanske strani udeleževali odposlanci naše Narodne banke, so se pa vlekla tako dolgo, da je že izgledalo, da se bodo zaključila brez vsakršnega uspeha. To se vendar ni zgodilo. Sporazum je bil te dni dosežen, in naš praški poslanik g. dr. Prvoslav Grisogono je izjavil: »da je ta sporazum rezultat bratskega in logičnega razpoloženja. Posledice bodo ugodne. Trgovski promet, ki je zadnji čas počival in bil kmalu popolnoma zamrl, je dobil nove možnosti razvoja. Vse, ki so bile vezane in postavljene izven prometa, bodo pričele zopet cirkulirati. Tudi tujski promet bo zopet omogočen, dasi pritok Čehoslovakov letos ne bo tako velik, kakor je bil prejšnja leta.«

Današnja seja senata

Ureditev formalnosti — Oslavka dveh senatorjev — Zakon o narodnih zaslugah generala Maistra in sobojevnikov

BEOGRAD, 13. junija. Danes se je po daljšem presledku zopet sestel senat k seji, na kateri je bil najprej prečitani ukaz o demisiji ministrov Šibenika in Preke in imenovanju novih ministrov dr. Srkulja in prof. Pogačnika. Nato so se prečitale brzojavke, izmenjane o priliki nasilne smrti francoskega državnega predsednika Doumerja in izvolitve Lebruna.

Senatorja Vlada Mitrovič, rektor beogradske univerze, in Milutin Petrovič sta podala ostavko na senatorski mandat, zadnji zato, ker je bil

imenovan za beogradskega župana. O obeh ostavkah bo razpravljala še verifikacijski odbor.

Nato je bil izvoljen poseben posvetovalni odbor za proučitev predloga senatorja Ivana Hribarja glede priznanja narodnih zaslug generalu Rudolfu Maistru in njegovim dobrovoljcem. Obenem je senat prevzel tudi material zakonov o ureditvi vodnega režima z Romunijo in uvedbi klirinškega prometa z Avstrijo in Švicco, ki so bili v narodni skupščini že sprejeti in o katerih bo razpravljala na prvih prihodnjih sejah.

so alkoholički, ki so trpeli na želodnem katarju, v kratkem času zopet dobili veselje do jedi z uporabo staropreizkušene »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Pri motnjah prebave, želodčnih bolečinah, zgagi, slabosti, glavobolu, miglaju oči, razdraženih živcih, nespanju, oslabelosti, nevolji do dela povzroči naravna »Franz Josefova« grenčica odprto telo in pospeši krvni obtok. Poizkusi na univerzitetnih kliničnih so dokazali, da

Kupujte kolke „Protitubenulozne lige“

Pariška posvetovanja

Potek posvetovanj med francoskimi in angleškimi državniki — O podrobnostih se varuje stroga tajnost — Komentarji pariškega tiska

PARIZ, 13. junija. Prvi razgovor med angleškimi in francoskimi državniki je bil v soboto zvečer. Macdonald, Simon, Herriot in lord Tyrell so konferirali dve uri in pol o vseh vprašanih, ki so v teh dneh na dnevnem redu. Razprava je bila le splošna in načelna. Docela drugačen je pa bil včerajšnji dopoldanski sestanek ob 10. uri na Quai d'Orsayu. Prisostvoval mu je tudi francoski finančni minister Germain Martin, kar dokazuje, da so se ministri ukvarjali tudi s podrobnimi vprašanji. Po sestanku je bil izdan sledeči komuniké:

»Ministrski predsednik Macdonald, zunanji minister sir Simon in ministrski predsednik Herriot so danes dopoldne nadaljevali posvetovanja, katera so včeraj pričeli. Uradna in prijateljska posvetovanja so zblížila obe državi glede skupnega dela pri reševanju dnevnih vprašanj. S tem je dana podlaga, na kateri bo mogoče na lozanski in ženevski konferenci pravilna in uspešna rešitev. Medsebojno zaupanje se veča in utrjuje se mir med narodi.«

Ta optimistični komuniké ne govori o nobenih podrobnostih in o njih tudi ni še nihče ničesar izvedel.

PARIZ, 13. junija. Včerajšnja posvetovanja med Macdonaldom in Herriotom so se nanašala v prvi vrsti na reparacije, razorožitev in vojne dolgeve. Zaradi finančne pomoči Avstriji je bil sporazum kmalu dosežen, ne pa tako radi reparacij. Zdi se zato, da bo mogoča v Lozani samo provizorična rešitev. Kakor se zadržuje, bosta Macdonald in Herriot predlagala podaljšanje Hooverjevega moratorija za 6 mesecev. »Echo de Paris« pravi k temu: »Nemčiji ne bo letos treba plačati nobenega peniza.« »Matin« pa piše, da sta se oba državnika pač prepriča-

la o potrebi dokončne rešitve vseh vprašanj, to se bo pa moglo zgoditi samo v okviru pogodb na miren in legalen način. Zaenkrat je gotovo le to, da se bo Hooverjev moratorij podaljšal za pol leta. Važno točko je pa nadalje tvorilo tudi vprašanje Podunavja. Medtem, ko se je Herriot izjavil v imenu Francije za sodelovanje pri veliki mednarodni akciji za finančno in gospodarsko sanacijo srednje Evrope, je dejal Macdonald, da je Anglija že dovolj žrtvovala in naj pomagajo sedaj ostale države, ki še niso ničesar storile. Vendar se bo v Lozani morala najti tudi rešitev tega vprašanja.

PARIZ, 13. junija. Celokupni pariški tisk se bavi z razgovori med francoskimi in britanskimi državniki. »Petit Parisien« pravi: »Kar se tiče razorožitve, je treba priznati, da je zašla na mrtvi tir, zainteresirane sile pa vendar naglašajo, da se ženevska razorožitvena konferenca ne sme zaključiti brez uspeha. Potrebno je, da se dosežejo povoljni rezultati, pa če drugače ni mogoče vsaj z delno rešitvijo. Kar se tiče finančne pomoči Avstriji, bi bila brezuspešna, če se prej ne bi uvrstili odnosi in trgovski stiki med državami srednje in južnovzhodne Evrope.«

»Populaire« piše, da se sporazum o podunavskem sodelovanju ne da zamisliti brez prejšnjega načelnega sporazuma med Francijo in Anglijo, od katerih je odvisna rešitev sploh vsakega mednarodnega problema. »Echo de Paris« pa pravi, da pritiska Macdonald z vsemi silami na Herriota, da bi se Francija takoj pridružila londonskemu pomorskemu sporazumu. Angleški premier upa, da bo potem lažje dobiti od Francije obljubo za kvalitativno in kvantitativno zmanjšanje efektivne francoske vojske.

Poziv narodni skupščini

Pismo poslanca dr. Kožula predsedniku narodne skupščine — Nujna potreba razprave o gospodarski krizi

BEOGRAD, 13. junija. Narodni poslanec šibeniškega okraja dr. Marko K o ž u l j e poslal predsedniku narodne skupščine pismo, v katerem zahteva, da se čimprej prične v našem parlamentu razprava o gospodarskih vprašanih, ki so v zvezi s sedanjo krizo. V pismu omenja dr. Kožul znane pojave, ki se množijo po naših vaseh in so v zvezi s sedanjo krizo kredita in zakonom o zaščiti kmetovalcev.

Nadalje govori o krizi denarnih zavodov, od katerih so nekateri zaprosili za moratorij na podlagi § 5 zakona o zaščiti kmetovalcev in zato zaenkrat v narodnem gospodarstvu sploh ne prihajajo v poštev kot denarni zavodi. Nato naglašja, kako morajo podeželski

trgovci plačevati svoje obveznosti, dočim svojih terjatev ne morejo vnovčiti. Kmeti danes ne more ničesar več plačati, ker so njegovi pridelki izgubili normalno ceno.

Najslabše se pa med vsemi godi delavcem. Dočim ima kmet vsaj hišo in kruh, nima delavec ne enega ne drugega. Nadalje omenja položaj mornarjev, ki tudi ni zavidanja vreden in pravi: Prosim vas, gospod predsednik, da se v narodni skupščini prične debata o reševanju gospodarske krize in da se takoj izvoli zakonodajni odbor, ki naj prične reševati vprašanje konverzije kmečkih dolgov. Vse to mora biti že predmet dnevnega reda sedanjega zasedanja.

AVTENTIČNO TOLMAČENJE FAŠIZMA.

RIM, 13. junija. Vsi italijanski listi objavljajo tolmačenje pojma fašizma, kakor ga je obrazložil sam Mussolini za italijanski konverzacijski leksikon, ki izhaja pod imenom »Enciclopedia Italiana«. V podrobnem tolmačenju pojma »fašizem« pravi Mussolini med drugim, da je fašizem reakcija našega stoletja proti materialističnemu pozitivizmu 19. stoletja.

Fašizem je nasproten vsem pasivnim in negativnim doktrinam, ki iščejo življenja izven človeka, ker le človek more s svojo svobodno voljo ustvariti svoj lastni svet. Mussolini želi, da se v vsakem posamezniku formira volja za državo, volja za najvišji razvoj države. Volja posameznika se mora disciplinirati in poduhoviti, fašizem noče prenoviti oblike človeškega življenja, ampak njegovo vsebino, prenoviti hoče torej človeka samega, njegov značaj in njegovo prepričanje.

Stóri kaj dobrega, ne bo izvedel
za to niti sosed: stóri kaj slabega,
bodo vedeli vsi na sto milj daleč

Star pregovor

Mestni župan g. dr. Lipold

odpustuje danes službeno v Beograd, kjer bo interveniral pri raznih činiteljih o perečih zadevah mariborske mestne občine. Gospod župan ostane v Beogradu teden dni.

Nov carinski posrednik.

Finančno ministrstvo je odobrilo g. Stefanu Krautu, da otvori lastno carinsko-posredniško pisarno. Glej oglas.

Iz šolske službe.

V višjo položajno skupino je napredovala na tukajšnjem ženskem učiteljsko strokovna učiteljica Draga Roškarjeva.

Iz poštne službe.

Iz Maribora je premeščena v Gornjo Radgono manipulantinja Berta Topličeva, v Ljutomer iz Celja pa poštna uradnica Ivanka Ježeva.

Iz zdravstvene službe.

Iz Celja je premeščena k tukajšnjemu zdravstvenemu domu zaščitna sestra Anica Kurentova.

Iz banovinske službe.

Za banovinskega sekundarja v tukajšnji splošni bolnišnici je imenovan g. dr. Mirko Houška.

Nov tolmač za nemški jezik.

Višje deželno sodišče v Ljubljani je imenovalo g. dr. Frana Lipolda, odvetnika v Mariboru, za tolmača nemškega jezika pri tukajšnjem okrožnem sodišču.

Slovo polkovnika Radovanoviča.

V soboto zvečer se je pri »Orlu« poslovil od častniškega zbora in svojih prijateljev ter znancev priljubljeni polkovnik g. Radovanovič, ki je poveljeval tukajšnjemu 32. topniškemu polku. Ob tej priliki sta se poslovila od Maribora tudi major Pojc in stotnik Pavlovič. Na poslovilnem večeru je prvi spregovoril mestni poveljnik, brigadni general g. S. Hadžić in želel odhajajočim častnikom dober počutek na novih službenih mestih. Mestni župan je želel odhajajočim vso srečo, obenem pa v imenu mariborske mestne občine pozdravil novoimenovanega mestnega poveljnika, brigadnega generala S. Hadžića. Navzoča sta bila tudi predsednik pododpora združenja rezervnih častnikov g. Jakob Perhavec in predsednik podružnice SLD g. Bogdan Pogačnik. Ob številnih napitnicah so se zbrani spominjali raznih prijetnih uric, ki so jih skupno preživeli v Mariboru.

Prva letošnja žrtev Drave.

Naglo se je včeraj popoldne raznesla po mestu vest, da je Drava zahtevala svojo letošnjo prvo smrtno žrtev. Vroč dan je izvalil na Mariborski otok tudi 32letnega trgovskega pomočnika Rudolfa Šavlija in njegovega tovariša Antona Filipančiča, oba zaposlena pri veletrgovcu Kunsteku v Cankarjevi ulici. Ker sta bila oba dobra plavalca, zlasti še Šavli, ki je bil pri mornarici, sta poskakala v deročo reko in plavala vstric po desnem rokavu. Naenkrat pa je jel Šavli klicati na pomoč. Njegov tovariš, ki je med tem že bil priplaval na obrežje otoka, ni posvečal posebne pozornosti Šavlijevemu klicem, misleč, da se tovariš le šali. Ko pa je videl, da se topaljša, je brž pozval kopalce, ki so odhiteli s čolnom na pomoč, toda ves trud je bil zaman. Šavli je že izginil v deročih valovih.

Pokojni Rudolf Šavli je bil marljiv in pošten mladenič. Njegova žalostna usoda bo hudo zadela njegovo sestro v Rajhenburgu in brata arhitekta v Zagrebu. Žaluje pa za njim tudi njegov gospodar g. Kunstek, ki ga je imel zelo rad in tovariš Filipančič, s katerim sta bila dolga leta velika prijatelja in to tembolj, ker ga je ugrabila smrt v njegovi navzočnosti.

Sreča te čaka

na prvi sportni tomboli, ki jo priredi »Prvi slovenski sportni klub Maribor« v nedeljo 26. t. m. ob 14. uri na Trgu svobode. Na tomboli bo šestnajst dragocenih dobitkov, kakor spalnica iz trdega lesa, moderna kuhinjska oprema, moška in ženska kolesa, šivalni stroj, fotoaparat, indijanski čoln.

Manom Antona Aškerca

Odkritje spominske plošče na hiši njegove mladosti

Včeraj je kulturna Slovenija na dostojen način proslavila spomin našega največjega epskega pesnika Antona Aškerca in mu na hiši v Senožecah pri Rimskih Toplicah, v kateri je preživel svojo mladost, odkrila spominsko ploščo. Na povabilo Zgodovinskega društva v Mariboru, ki je vzdalo tudi ploščo, so se zbrali v idiličnih Senožecah odlični gosti iz vse Slovenije, pa tudi zastopniki kulturnega Zagreba in Beograda. Največji obisk je bil iz Ljubljane, Maribora in Celja. Med ostalimi omenjamo rektorja ljubljanske univerze g. dr. Alfreda Šerka, vseučiliškega profesorja g. dr. Prijatelja, pisatelje in znanstvenike gg. Juša Kozaka, dr. Antona Debeljaka, Silva Krajnc, dr. Melika, slikarja Žmitka, beogradskega vseučiliškega profesorja dr. M. Ristića, okrajnega glavarja laškega Orožna, ravnatelja naše študijske knjižnice Janka Glaserja, pisatelja dr. Maksa Šnuderla in prof. Franja Baša. Ob 12.30 je pisatelj g. dr. Šnuderl pozdravil zbrane Aškerčeve slavnice v imenu Zgodovinskega društva, pesnik g. Janko Glaser je pa v obsežnem in globoko zasnovanem govoru orisal upliv domovine na Aškerčev značaj in njegovo umetnost. V imenu književnikov se je poklonil manom velikega pesnika g. Juš Kozak, laški šolski upravitelj g. Majer je govoril v imenu učitelstva, g. Janko Glaser v imenu mariborske mestne občine, okrajni glavar g. Orožen v imenu vlade, pisatelj g. Fran Govekar v imenu mestne občine ljubljanske itd.

Po Glaserjevem govoru se je na domu Aškerčevih mladih let razkrila plošča z napisom:

1856 — 1912

Tukaj je bil doma
ANTON AŠKERC
pesnik balad in romanc.

Ploščo je sprejel v varstvo g. župnik Bohak, kot zastopnik cerkve, kateri hiša pripada. Izdelana je po načrtu g. arh. Černigoja in je lepo umetniško delo.

Po odkritju je bil v Rimskih Toplicah sestanek geografov, ki so se zbrali o priliki Aškerčeve slavnosti v tem lepem kotičku naše slovenske domovine.

Odhod dece v Počitniški dom na Pohorju.

Včeraj je odšla v Počitniški dom kraljice Marije pri Šmartnem na Pohorju prva skupina 70 otrok, katero bo vodil upravnik Dečjega doma g. Dimnik. Druga skupina, ki bo štela 130 otrok in bo deloma nameščena že v povečanem poslopju Počitniškega doma, ki bo v dveh tednih že dogotovljeno, bo odšla dne 11. julija. Novost in veselje za otroke bo leto med drugim tudi kopalni bazen, ki ima izredno prijazno lego in bo dovršen že tekom tega tedna. Stranke, ki namenjajo oddati otroke z drugo skupino na lastne stroške, se opozarjajo, da jih morajo nemudoma prijaviti, ker je za to skupino razpoložljivih razmeroma le še malo mest. Tretja skupina bo pa odšla 11. avgusta.

Otvoritev »Ribniške koče«.

V nedeljo 10. julija bo slovesen krst »Ribniške koče«, te naše imponentne, danes brez dvoma najvažnejše postojanke na Pohorju. Otvoritvena slavnost (s planinsko mašo) bo združena s planinskim slaviem. — Dobre slike (negative) »Ribniške koče« kupuje gospodar koče, veletrgovec Franjo Majer, Glavni trg 9.

Banovinski prispevek za napravo gnojilšč.

Kdor želi napraviti gnojilšče in gnojnično jamo v zvezi z odtokom gnojnice iz hleva in svinjaka s prispevkom banovine k nabavnim stroškom cementa, naj se oglasi pri pristojnem okrajnem kmetijskem referentu, kjer dobi vsa potrebna pojasnila. Prošnje, ki se vlagajo neposredno na kraljevsko bansko upravo, se ne morejo vpoštevati.

Velik požar na Dravskem polju

V Branšvigu pogoreli štirje posestniki.

Pred dnevi ponosno stoječa stanovanjska in gospodarska poslopja posestnikov Franca Kosirnika, Elizabete Megličeve, Antona Frliča in Franca Foršnerja v Branšvigu na Dravskem polju so postala minulo soboto okrog 14. uri popoldne žrtve požara.

Pri Kosirniku so usodnega dne pekli kruh ter sumijo, da se je radi močnega ognja ter letočih isker zanetilo pri dimniku ležeča klaja, nakar je ogenj hipoma objel tudi slavnato streho stanovanjske hiše ter se nato razširil na gospodarsko poslopje. Zgorela mu je vsa klaja za živino, vse žito, vozovi in drugo gospodarsko orodje. Vnetim vaščanom se je pravočasno posrečilo rešiti le še živino in pohištvo. Ker je v času požara pihal močan jug, je prenesel ogorke slame tudi na sosedno gospodarsko poslopje posestnice Elizabete Megličeve in ji uzele do tal tudi stanovanjsko hišo.

Nezgode.

V Kettejevi ulici se je v soboto popoldne hudo ponesrečil slikarski mojster Jurij Juteršnik. Pri delu je padel z lestve tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo nad kolenom. Z rešilnim avtom so ponesrečenega mojstra prepeljali v tukajšnjo bolnišnico. V Slovenjgradcu pa se je hudo ponesrečil lastnik tovarne za usnje Valter Woschnagg. Pri jahanju je padel s konja in si zlomil desno nogo pod kolenom. O nesreči so bili telefonično obveščeni mariborski reševalci, ki so ponesrečenega tovarnarja prepeljali z avtom v Gradec.

Avtomobilska nezgoda.

Na znanem ovinku ceste št. Jurij v Slovenskih goricah—Sv. Lenart v Slovenskih goricah se je te dni dogodila nezgoda, ki bi bila lahko postala grozna nesreča. G. Joža Gorjup iz št. Jurja se je na omenjenem ovinku prevrnil s svojim tovornim avtomobilom, na katerem sta bili tudi dve ženski, v podcestni jarek. Ženski sta odleteli v velikem loku z vozila, a se k sreči nista znatno poškodovali in tudi g. Gorjup je ostal nepoškodovan; precej pa se je pokvaril avto.

Pasji davek.

Mestno načelstvo razglasa: Lastniki psov, ki še niso plačali pasjega davka za leto 1932 v znesku 200 Din (poleg odškodnina za znamko 2.50 Din.) se opozarjajo, da to storijo zanesljivo do 30. t. m., sicer se bo po tem času neplačani davek po § 13. izvršilnih določb glede pasjega davka z dne 23. oktobra 1919 št. 17.115 obenem z zapadlo globo v znesku 100 Din izterjal po mestnem eksekutorju.

„Divji lovec“ v St. Ilju

Preteklo nedeljo je priredil šentiljski Sokol Finžgarjevo narodno igro »Divji lovec«. Pred solo je bil postavljen ličen oder, občinstvo pa je sedelo na prostem in z zanimanjem sledilo igri.

Reči moramo, da so prireditelji izbornu uprizorili »Divjega lovca« in jim gre po pravici vse priznanje. Igralci, ki so bili vsi v pristnih narodnih nošah, so s svojo igro zadivili tudi razvajene meščane. Ugajal je zlasti g. Tonček Reisman, ki je komik večjega formata in bi se lahko z uspehom udeležoval tudi na mestnih odrih. Tudi ostali, tako Majda, Janez, so odlično podali svoje vloge. Zbor je zapel narodne pesmi dovršeno. Največ zaslug za tako krasno uspešo predstavo imata gg. upravitelj Sardoč in učitelj Lorber, ki je opremil oder z ličnimi kulisami.

Med odmori je zabaval številno občinstvo pevski zbor Glasbene Matice iz Maribora, ki je zapel več mešanih, moških in ženskih zborov. Po igri se je razvila lepa, domača zabava, h kateri sta mnogo prispevala domača godba in Glasben Matica.

Mariborčane so domačini na občinski meji slovesno sprejeli, nakar so gostje z godbo na čelu odkorakali na prireditveni prostor. Pogrešali pa smo žal masikaterega brata in sestro, na katerih udeležbo smo trdno računali. Ako pomislimo, pod kako težkimi okolnostmi sta prireditelja, Sokol in CMD pripravila to igro z domačimi igralci, — saj so nekateri hodili k vajam uro daleč in še več, — jim moramo izreči prav pristržno zahvalo, kakor tudi za to, da sta za goste tako lepo poskrbela.

Mariborčani ne bodo pozabili tega lepega dne v St. Ilju in se bodo gotovo z veseljem odzvali, kadar jih bodo spet povabili bratje s severne meje!

Stenografska in strojepisna tekma

Na trgovskem tečaju mariborskega Slovenskega trgovskega društva je bila preteklo soboto popoldne zanimiva stenografska in strojepisna tekma. Prisostvovalo ji je precejšnje število mlajših opazovalcev, navzoči pa so bili tudi predsednik Slovenskega trgovskega društva g. Mejovšek, tajnik g. Plinter, ravnatelj državne trgovske akademije g. Dolenc in del profesorskega zbora, ki je tvoril komisijo pod predsedstvom vodje tečaja g. prof. Strune. Tehnično vodstvo je bilo v rokah g. prof. Rakuše. Tekma je trajala od 9. do 11. ure. Pričela se je z 10minutnim pretipkovanjem neznanega teksta, nakar je sledil diktat s hitrostjo 2 in pol udarca na sekundo in se končno stopnjeval na 4 udarce. Velik del tekmovalcev je proti koncu že omagal. Pri stenografski tekmi je bila nervoznost še večja. Saj pa tudi ni od muh, točno pograbiti vsako besedo, da ne zdrkne napačno na papir. Predtekmo je tvoril diktat 160 zlogov na minuto, ki je bil nato prečitani. Hitrost se je stopnjevala na 180 in slednjič na 200 zlogov. Prenos diktata 160 zlogov na minuto je trajal 40 minut. Končni uspeh tekme bo slovesno razglašen ob priliki šolskega zaključka na Vidov dan. Slovensko trgovsko društvo bo zmagovalce primerne nagradilo.

Ukradeno kolo.

Mehaniku Alojziju Sušniku je včeraj dopoldne nekdo odpeljal iz veže neke hiše v Gosposki ulici skoro novo kolo znamke »Opel«, vredno 1800 Din.

»Ti si torej dva advokata vprašal za svet? Pa sta oba rekla isto?«
»Popolnoma isto.«
»Pa kaj sta rekla?«
»Prvi ko drugi je zahteval sto dinarjev predujma.«

Ispred sodišča

Vlomi in tatvine pri »Kemindustriji«.

Danes ob pol 11. uri se je pričela obravnava proti 33letnemu pleskarju Ernestu Listu in 19letnemu pleskarskemu vajencu Fricu G. Tretji obdolženec, 22letni France Bedenik, pa služi vojsko in se na predlog drž. tožilca dr. Severja izloči. Senatu je predsedoval v. s. s. dr. Tombak, prisednika sta bila o. s. dr. Čemer in o. s. Kolšek. Obtoženca sta zagovarjala dr. Ravnikar in dr. Faninger.

List in Fric G. sta bila obtožena, da sta iz skladišča »Kemindustrije« z Einspielerjeve ulice večkrat ukradla kemične izdelke ter pleskarske in slikarske potrebščine v skupni vrednosti okrog 30.000 Din, česar pa lastnik »Kemindustrije« g. Golež radi ogromne zaloge ni mogel takoj opaziti. Razen tega je List obtožen, da je ogoljufal z lažnjivim predstavljanjem in s kupovanjem na kredit zlatarja Ignaca Jana za okrog 4600 Din. Vsi trije obtoženci so bili zaposleni v Goleževem skladišču in so se dobro poučili o tamošnjih razmerah in nadzorstvu. Oba, List in Fric G., priznavata udeležbo na tatvini; List pravi, da so ga silile k tem dejanjem težke domače razmere, Fric G. pa, da je bil zapeljan od mojstra.

Senat je upošteval vse olajševalne okoliščine in obsodil Ernesta Lista na 3 leta težke ječe, 360.— Din globe, ki se v slučaju neizterljivosti spremeni v nadaljnjih 6 dni, ter na 5 let izgube častnih pravic, mladotnega Frica G. pa na 1 leto strogega zapore in kazni iz zadnje sodbe (6 mes. pogojno).

Naši sodniki za svoje pravice

Na občnem zboru »Društva sodnikov kraljevine Jugoslavije — sekcija Ljubljana«, ki je bil minulo nedeljo v Novem mestu, so številni zborovalci in delegati iz vseh sodniških okrožij dravske banovine sprejeli obširno in vsestransko utemeljeno resolucijo glede izboljšanja socialnega položaja sodnikov v državi. Spomenica, ki bo — v skladu z zahtevami predmetne resolucije — v kratkem predložena merodajnim činiteljem v proučitev in odločanje, vsebuje pred vsem temeljno zahtevo po posebnem sodniškem zakonu s povsem samostojno in od drugih zakonov neodvisno ureditvijo službenega, materialnega ter moralnega položaja sodnikov in državnih tožilcev. Do uveljavljanja takega specialnega zakona pa naj se čimprej zopet zakonijo bistvene določbe zakona o sodniških rednih sodišč iz l. 1928, ki so bile s kasnejšimi zakoni in zlasti s splošnim uradniškim zakonom iz l. 1931 ukinjene. Občni zbor je razpravljal tudi o drugih aktualnih vprašanjih v pogledu na sedanji kritični materialni položaj sodnikov ter novoizvoljenemu odboru, ki mu namesto dosedanjega društvenega predsednika predseduje letos gospod sodnik apelacijskega sodišča Anton Lajovic, poveril nalogo, da takoj započne akcijo v cilju realizacije sprejetih resolucij.

Sijajna manifestacija sokolske ideje na Teznem

Lepo uspeli zlet mariborskega sokolskega okrožja Tezno je z velikim navdušenjem sprejelo sokolsko armado ter se odelo v zastave in cvetje — Veličastna povorka in dobro uspeli nastop

Včerašnji okrožni zlet mariborskega sokolskega okrožja je bil velika manifestacija za nesmrtno Tyrševе ideje, bila je to revija sokolskih vrst mariborskega okrožja, iz katerih veje mladostni duh delavnosti ter gorka vnema za postavljene ideale, bila je važna prireditve, ki bo ostala v kroniki mladega in nadvse agilnega tezenskega sokolskega društva zapisana z zlatimi črkami. Take prireditve Tezno še ni doživelo. Tisto Tezno, kjer je bila še pred 14 leti slovenska beseda tako osovražena, se je včeraj odelo v zastave in cvetje, da dostojno sprejme sokolsko armado. Pokazalo je svojo narodnost in z velikim navdušenjem pozdravilo Sokole, ki so prihitali od blizu in daleč. Na prste bi lahko prešteli hiše, s katerih niso vihrale zastave; vsa okna so bila okrašena, ko da bi se pomikala mimo telovska procesija. Vzhičeni so bili Sokoli in gosti nad tako nepričakovanim sprejemom. **Brat Luknar in njegovi so dolgi deset let pridno orali ledino.** Trud in uspehe jim priznava vsa javnost. Le krepko naprej po začrtani poti za sokolskim praporom...

Včerašnje svečanosti so se pričele že rano. Najprej so bile skušnje za vsesokolski zlet v Pragi in skušnje za popoldanski nastop. Vse priprave je vzorno vodil zletni odbor, a za telovadni uspeh, za vzorno organiziranost gre priznanje okrožnemu načelnstvu, kateremu načeluje **br. Ferš** in s. **Jugova**, ki sta v polni meri izvršila stavljen nalog.

Po skušnjah je bila na dirkališču štafeta 13. društev. Proga je bila dolga 1500 m. Na cilj je dospela prva štafeta Sokola Maribor II. v lepem času 4:14. Njej so sledile hoška v času 4:3, Maribor-matica 4:7.2 in Maribor I. 4:11.1.

Uspehi štafetnih tekem so prav dobri in se odraža iz njih vestna priprava takmujočih za župno prvenstvo.

Slavnostni obhod po Teznem.

Na letnem telovadišču so se ob pol 14. uri začeli zbirati Sokoli, da pokažejo svoje strumne vrste. Po ulicah, kjer se je pomikala povorka, so se razvrstili špalirji gledalcev in burno pozdravljali sokolsko armado. Sprevod se je razvil v lepem redu z letnega telovadišča po Cankarjevi, Ptujski in Šolski cesti. Otvorili so ga sokolski praporščaki, ki so nosili petero častljivih sokolskih praporov. Za prapori je korakalo vodstvo in številni župni funkcionarji, stari borci za Tyrševе ideje. Godba »Drave« je igrala poživljajoče koračnice. Za njo so stopale v četverstopih članice (135), brhka dekleta, sijoča od mladostnega žara, kot bi se zibalo cvetoče polje rdečega maka. Za članicami je korakala krepka četa zdravih kmečkih fantov četašev in vzbujala splošno pozornost, kar je dokaz, da je Sokolstvo poglavo tudi na deželi globoke korenine. Za njimi strumne čete v četverstopih korakajočih članov, samih čvrstih mož in fantov, zagorelih obrazov in bistrega sokolskega pogleda. Za člani so pa korakali samozvestno naraščajnice, naraščajniki in deca, up in bodočnost Sokolstva.

Povorka se je zaključila pred zletiščem, kjer je starosta tezenskega sokolskega društva **brat Luknar** pozdravil Sokole in občinstvo. V svojem nagovoru je naglašal pomen zleta in nedavno prošlost Tezna, ki je bilo pred 14 leti vse drugačno po mišljenju.

Sedež lozanske konference

Konferenca bo zasedala v slavnostni dvorani hotela Beau Rivage v Ouchyju pri Lausanne ob ženevskem jezeru.

zastopniki se sprejmejo

Spominjajte se CMD

Popoldanski nastop.

Telovadba se je začela točno ob napovedani uri. Spored so otvorili naraščajniki (93) s praškimi prostimi vajami, katere so skladno izvajali. Kritje vrst je bilo odlično. Tezenska sokolska deca je nastopila z raznimi igrami. Pri pomniti moramo, da so nastopi dece jako hvaležni. Z njimi vzbujajo pozornost in zanimanje občinstva ter ustvarja povsem drugo razpoloženje kot ostali oddelki. Praške proste vaje članic (109) so bile izvajane z največjo skladnostjo in s polnimi gibi. Mnogo zanimanja je vzbudil tek na 800 metrov. Na cilj je prvi pritekel Hočan br. Ljuba **Mušič**, drugi pa br. **Rak**, član Sokola Maribor I. Ugajale so tudi vaje četašev, ki so jih izvajali kmečki fantje lepo in skladno. Sledila je orodna telovadba osmih vrst in pokazala veliko pripravljenost nastopajočih. Nastopil je tudi olimpijski prvak br. **Štukelj** in povzročil ogromne ovacije občinstva. Mladi in krepki naraščajniki so se s krasnimi skoki čez mizo naravnost sijajno odrezali. Člani (182) in naraščajnice (97) pa niso s praškimi prostimi vajami zadovoljili. Manjkala sta skladnost in kritje. Z zaključno točko sporeda so nastopili gojenci »savezne« prednjaške šole. Gimnastične vaje, ki so jih izvajali, so zelo ugajale. Po sporedu so pa sledile tekme v odbojki med posameznimi edinicami.

Še pred zaključkom sporeda je župni podstarosta br. **dr. Kovačič** nagovoril Sokole, jih bodril k vztrajnemu delu in pozval na skupen polet v zlato sokolsko Prago. Po njegovem nagovoru je zaigrala godba državno himno, katero so Sokoli in zbrano občinstvo stoje poslušali.

Na urejenem telovadišču, na katerem smo pa pogrešali zelenja, zastave in drugih okrasov, se je zbrala množica občinstva, ki je burno aklamirala nastope posameznih oddelkov. Med odličnimi gosti sta bila tudi narodni poslanec br. **dr. Pivko** in okrajni glavar br. **Milan Makar**.

Na zletišču se je razvila po sporedu sokolska veselica med prepevanjem »Drave« pod vodstvom br. Horvata. Tezno je torej včeraj pokazalo, da postaja naša krepka trdnjava.

*

Službeni list

Dravske banovine objavlja v letošnji zadnji številki: uredbu, po kateri se smejo opravljati tiskarski, litografski in knjižniški obrti samo na podstavi dovoljenja; uredbu, s katero se predpisuje za pogrebna dovoljenja dovolitev; nadalje pravilnik o obrazcih po zakonu o obratih; pravilnik o pobiranju vstopnine v državne muzeje; pravilnik o poslovanju in upravljanju skladov za podpiranje strokovnih šol v banovinah in na področju uprave mesta Beograda; objave o novih telefonskih relacijah; odredbo o imenovanju izpraševalnih komisij za mojstrski izpit; objave banske uprave o pobiranju občinskih trošarin v letošnjem letu; izpremembe v staležu državnih in banovinskih uslužbencev na področju Dravske banovine in razne objave iz »Službenih novic«.

Smrt človeka, ki mu strupi niso škodovali

Podrobnosti o poizkusih fakirja Narashinge.

Pred tedni so angleški listi objavili iz Rangoona vest, da je tamkaj umrl slovit indijski fakir Narashinga, ki je brez škode požiral strupe, žeblje, steklo itd. Dopisnik »Manchester Guardian« pa sporoča sedaj iz Simle zanimive podrobnosti o življenju tega nenavadnega človeka, ki je presenetil tudi mnoge znane in upoštevane znanstvenike.

Narashinga je s svojimi nenavadnimi poizkusi izzival moderno vedo in znanost ter rušil mnoge fiziološke zakone. Dopisnik je izbral le one primere, ki so jih nadzorovali priznani učenjaki. V mesecu decembru lanskega leta je pokazal fakir javno svojo znanost v vseučiliškem amfiteatru v Kalkuti. Dr. Neogy, profesor kemije kalkutske univerze, ga je spoznal že mesec dni prej v Madhupureju, kjer je videl, kako je fakir požrl 5 ali 6 kapljic nekega silno nevarnega strupa ter nato grizel in požiral še kose stekla, žeblje in žerjavico. Ti poizkusi so Narashinga privedli tudi na univerzo.

Toda ono, kar je fakir napravil v Madhupureju, je bila prava pravcata malenkost napram njegovim poizkusom v Kalkuti. Nastopu je prisostvoval tudi sir C. V. Raman, znani angleški učenjak, ki je bil odlikovan že z Noblovo nagrado. Fakir Narashinga je pred njim požrl šest kapljic žveplene kisline ter še več kapljic drugih strupov. Potem je spravil po grlu tri velike žeblje, katere so pozneje z rentgenom opazili v njegovem želodcu. Dr. Neogy, ki ga je preiskal, je ugotovil, da se fakir navadno hrani z rižem in polovico grama arzenika.

Fakirjev nastop je vzbudil tako preseñčenje, da se je sir Raman globoko zamislil in potem izjavil, da je početje Narashinge pravo pravcato »izzivanje vse moderne znanosti.« »Nisem verjel svojim lastnim očem,« je pristavil, »dasi se je ves poizkus izvršil pred mojimi očmi in pod najstrožjo znanstveno kontrolo.«

Iz Kalkute je odšel fakir v Birmo, kjer je dvakrat nastopil v jubilejni dvorani v Rangoonu. Prvi nastop je popolnoma uspel. Izpil je toliko strupa, kolikor ga navadno izpijejo samomorilci, ki potem brez pomoči umro. Pri drugi produkciji je požrl toliko strlinina, da bi umoril vsako živo bitje, potem večjo dozo žvep-

lene kisline in več kosov stekla. Po predstavi je odšel domov, in zdelo se je, da mu strupi niso čisto nič škodovali, a ker so ga obiskali nekateri oboževalci, je zamudil svoje vaje in verske obrede, katerim je prisojal pomoč za neobčutljivost. To je bilo tudi usodno. Po dveurnem razgovoru je pričel tožiti o bolečinah v želodcu. Zapustil je obiskovalce in odšel v svojo sobo, da izvrši vaje in obrede. Pomagali so mu proti vsem strupom, samo proti strlininu ne.

Desna noga mu je ohromela in poklicani zdravnik je odredil takoj prevoz v bolnišnico, kjer je fakir dvajset ur pozneje umrl. Ustrezajoč njegovi poslednji želji, na njegovem truplu ni bila izvršena avtopsijska, tako, da se pravi vzroki njegove smrti niso mogli ugotoviti. Zdravniki in sodniki so se zadovoljili s konstatcijo, da je umrl zaradi zastrupljenja s strlininom.

Zatrjuje se, da je Narashinga že vnaprej slutil svojo smrt, in je zato tudi točno odredil, kako naj ga pokopljejo, z njegovim denarjem pa naj sezidajo budhiistično svetišče. Želja mu je bila izpolnjena; pokopali so ga sede in zasuli truplo s soljo.

Abesinski lov na sužnje

Lord Buxton, ki je nedavno prepotoval Abesinijo, objavlja v londonskem »Daily Heroldu« članek, v katerem pravi, da kljub vsem prizadevanjem suženjstvo v Abesiniji še ni odpravljeno. Posebno v krajih, ki so daleč od središča države in jih državna oblast težko nadzira, je suženjev, posebno ženskih, še veliko. Tako pravi lord Buxton, da je nedavno tolpa Abesincev udrla v angleški Sudan, pobila 27 moških, njihove žene in hčerke ter otroke pa odvela s seboj v suženjstvo. Pisec je o tem obvestil abesinsko vladno in angleško sudansko kolonialno upravo, ki sta uvedli strogo preiskavo in odredili, da se sužnji zopet izpuste in pošljejo domov. Pri podpiranju suženjstva na državni periferiji sodelujejo tudi koruptni lokalni državni upravitelji, zato je borba proti temu zlu zelo težka. Abesinija ima slabe komunikacije in zato tudi slabo upravo.

»Večernik«

stane mesečno prejemati v upravi ali po pošti Din 10.— dostavljen na dom Din 12.—

!!!!!!

VOHUNI

Iz tajnih arhivov.

Taki podvigi zahtevajo brez dvoma precej poguma; nekateri vohuni so šli celo tako daleč, da so vrgli take bombe med premog na ladjah, na katerih so se sami vozili. Seveda so pri tem upali, da bo ladja samo toliko poškodovana, da ne bo mogla dalje pluti, ne pa da se bo potopila. Prav tako so upali, da bo moštvo imelo dovolj časa pripraviti rešilne čolne in jih bo pobrala druga ladja istega transporta. Včasih so se uračunali in našli smrt z drugimi vred.

Mnogo požarov in eksplozij v tovarnah orožja so povzročile baš te bombe, čeprav oblasti tega niso hotele priznati. Bale so se slabega vtisa in panike, ki bi vsled tega nastala med delavci in so smatrala za umestno take nesreče pripisati neprevidnosti kakšnega delavca, ki se je najbrže približal s cigareto ali svetilko eksplozijskim snovem. Resnica pa je kljub vsemu poiskusom, da bi zatajili vzroke eksplozije, prišla na dan.

Dolgo časa so varali javnost v Nemčiji o vzrokih eksplozije v tovarni razstreljiv v Quickbornu pri Hamburgu. Nekaj žurnalistov je slutilo vzrok, ker pa so bili vsi časopisi pod strogo cenzuro, niso smeli o tem ničesar poročati.

V tem da časa pa so odkrili vzroke te strašne eksplozije. Razni izvedenci so preiskali razvaline tovarne, protivohuni pa so se vtihotapili med delavce, da bi izvedeli kolikor mogoče več podrobnosti.

Natančna preiskava je pokazala, da so to tovarno uničile štiri eksplozije, ki so nastale na različnih krajih tovarne. Ti isti, ki so preživeli to katastrofo, so bili tako zmešani, da niso mogli dati nobenih pravih podatkov. Ko pa so preiskovali strašno razmesarjena trupla pone-srečencev, so rešili uganko.

V žepu neke tovarniške delavke so našli med drugimi drobnarijami vzorni listek londonskega avtobusa, ki ni ostal

Vohunstvo v zraku.

V prejšnjih dveh poglavjih smo opisovali težave in zvijačo vohunov, kadar so potovali po kopnem ali morju v sovražno deželo in iz nje.

Napredovanje tehnike pa je dalo vohunu še tretjo možnost priti do cilja. Letalo ga lahko visoko nad sovražnim ognjem ponese za linijo in ga na samotnem kraju odloži. Nevarnostim, ki ga čakajo pri izvršitvi naloge, je sicer izpostavljen, toda ob domeničenem času ga letalo lahko zopet odpelje na varno. Prihranjeno mu je, iskati si izhoda iz sovražne države. Ta poslednja težka zapreka je pokopala marsikatero sposobnega vohuna.

Ko se je na zapadnem bojišču razvila takozvana pozicijska vojna, so se angleški in francoski vohuni posluževali letal, ki so jih izkrcala za nemško fronto na določenem kraju, odkoder so zopet prišli ponje. Takoj po vojni je opisal neki angleški letalec doživljanje kot prevoznik vohunov za sovražno fronto. Taka naloga je seveda bila poverjena le letalcem, ki so se prostovoljno javili. Zavezati se je moral, da bo molčal, svojega sopotnika pa je videl šele tik pred odhodom. Na letališče je prispelo nekaj moč; toda čeprav so mu prej povedali, kako bo vsa stvar potekla, vendar ni mogel prikriti svojega presenečenja, ko je videl, kako mu prihaja nasproti mož v nemški uniformi. »Se nikdor nisem videl Angleža, ki bi tako nemško izgledal kot ta,« piše letalec v svojih spominih. Njegov obraz, obnašanje in kretnje so se popolnoma skladale z njegovo uniformo.

Podala sta si roke, potnik se je poslovil od spremljevalcev in sedel v letalo.

Pilot je bil prej preletel vso pokrajino, tako da je vedel, kje naj odloži svojega potnika. Na nekem samotnem drevesu je visela svetilka. Kdo jo je obesil, tega ni zvedel. Ko je letalo pristalo, je vohun izstopil.

»Prihodnji torek ob istem času,« je re-

kel pri slovesu. »Čakajte pol ure. Če po tem času ne pridem, potem opustite vso stvar in odidite.« — »Mnogo sreče!« je odgovoril pilot in podal možu roko. Letalo se je dvignilo in odletelo.

Prihodnji torek je pilot videl signal na drevesu, o nemškem častniku pa ni bilo ne duha ne sluha. Od časa do časa je pogledal na uro, končno je preteklo pol ure. Baš je hotel odleteti, ko je ugasnila svetilka. Nekaj sekund pozneje je prišel vohun.

»Prav žal mi je, da tako pozno prihajam,« je rekel potnik in vstopil.

Pilot je napravil še več poletov z istim vohunom, nekega dne pa ga ob določenem času ni bilo več nazaj. Dolgo časa je nanj čakal, ko pa le ni prišel, se je sam vrnil.

Nikdar ni ničesar zvedel o usodi tega moža. Najbrže so ga bili vjeli in ustrelili. Mogoče se ni mogel vrniti ob domeničenem času. V tem primeru je gotovo dobil civilno obleko pri kakem francoskem kmetu in se potem pretihotapil v Belgijo.

Poskušali so tudi še na druge načine staviti letala v službo vohunov. Včasih je vohun vzel s seboj kletko pišmestih golobov, s katerimi je potem pošiljal vesti. Često je imel lastno uniformo, ki jo je šele pri prihodu zamenjal za drugo. To mu je večkrat rešilo življenje. Če je bil namreč pri prihodu vjet in je imel svojo uniformo, potem so z njim postopali kot z vojnim ujetnikom.

Včasih pa je bil tak polet zelo razburljiv. Poročnik Bett Hall, ameriški pustolovec, se je udeležil takih poletov in jih opisal v svojih spominih. Tako pripoveduje, kako je nekoč šel po nekega vohuna, ki je komaj ušel svojim preganjalcem.

»Tri dni kasneje sem dobil obvestilo, da se hoče moj vohun vrniti in naj grem ponj. Pozno zvečer sem bil nad poljem Rocroi in se spustil v vijugah na njivo. Pristal sem na določenem kraju, vendar pa nisem nikjer videl svojega vohuna.

Že sem hotel odleteti, ko sem zagledal nekoga, ki je drvel proti mojemu letalu.

Očividno je bil to nemški vojak. Preden pa sem mogel pognati motor in se dvigniti, me je že dohitel in skočil v letalo. Nisem vedel, ali naj se obrnem in ga ustrelim, ko zaslišim njegov glas. Bil je moj vohun. Imel je nemško uniformo, da je bolj neovirano delal in ni imel časa se preobleči. Ko sva pristala, sem mu povedal, da bi ga bil kmalu ustrelil. Vohun pa se je samo nasmehnil, tako je bil varen staviti svoje življenje na kocko. V ostalem pa je rešil zelo važno nalogo. Prosil sem ga, naj mi pove svoje ime, cesar pa ni hotel. Prepričan sem bil, da je odlični član francoske tajne poročevalske službe.

Hall pripoveduje v svoji knjigi, kako je bil njegov tovariš Jimmy Bach pri nekem takem poletu vjet. Pri tej priliki sta leteli dve letali, vsak pilot je imel enega vohuna. Domenjena sta bila, da pristane najprej eno letalo, drugo bo pa ta čas stražilo v zraku. Bach je tako ostal v zraku, ko je drugo letalo pristalo. Vohun je izstopil, ko pa se je letalo hotelo dvigniti, se je prekopicnilo. Bach je videl, kaj se je zgodilo, in je naglo pristal. Hitel je k razbitemu letalu in osvobodil tovariša, ki na srečo ni bil ranjen. Hitela sta k letalu in ker ni bilo nobenega Nemca v bližini, sta bila sigurna, da bosta srečno ušla. Sreča pa jima ni bila naklonjena; baš ko sta se hotela dvigniti, se je propeler razbil ob nekem drevesu.

Kaj takega se lahko primeri vsakemu letalcu na neznanim terenu. Pilota sta bila za nemško linijo, vendar sta poskušala se vrniti k svojemu polku. Na potu pa so jih vjeli.

Nemci so imeli zadostne dokaze v rokah, da sta oba letalca tihotapila vohune za fronto, in so ju zato stavili pred vojno sodišče. Najbrže je bil to prvi in edini primer, kajti sodišče je moralo rešiti vprašanje, ki še ni obstajalo, ko je bil pisan zakon o postopanju z vohuni.

Iz francoske zbornice

Novi ministrski predsednik Herriot razvija program svoje vlade.

Lloyd George in ruska carska rodbina

Hčerka bivšega angleškega poslanika v Petrogradu, sira Buchmanna, je objavila te dni knjigo svojih spominov, v kateri trdi, da je Lloyd George svoječasno preprečil namero angleškega kralja, rešiti ruskega carja in njegovo družino iz rok prvih revolucionarjev. Angleški kralj je hotel Romanove spraviti v Anglijo, Lloyd George pa mu je dokazoval, da bi tako početje izzvalo revolto delavstva. Lloyd George, ki je knjigo seveda prečital, navedenega dejstva ne zanika, pravi pa, da so bili tedaj odnosi med Anglijo in vlado Kerjenskega taki, da bi prevzemanje carske družine pod angleško zaščito lahko povzročilo ne-ljube komplikacije.

Strašen čin dvajsetletne deklice

V neki vaši blizu Dompierre na Francoskem je neka dvajsetletna deklica zadavila dva otroke svoje omožene sestre, enega starega 13, drugega pa 26 mesecev. Morilka je sodniku izjavila, da je storila strašen zločin iz maščevanja, ker jo je sestra nekaj dni prej pretepla.

Izseljevanje Avstrijcev v Rusijo.

Zadnja leta se avstrijski brezposelni delavci z znatnem številu izseljujejo v sovjetsko Rusijo. Lani se jih je izselilo preko 2000, predlansko leto še več, letos pa že okoli 1500. Vendar se jih je v zadnjih dneh 700 zopet vrnilo. Bili so nezadovoljni z delovnimi pogoji, prehrano in z odredbo, da ne smejo pošiljati domov svojih prihrankov.

»Tudi jaz sem pomagal pri rešitvi prometnega vprašanja.«
»Kako to?«
»Prodal sem svoje kolo.«

Mala hišica
blizu kolodvora na prodaj ali se zamenja z malim posestvom. Naslov v upravi »Večernika«. 1880

Lepo, solčno stanovanje,
kuhinja in soba, oddam. Zagata 3, pri Tržaški cesti. 1881

Gospoda
sprejem na hrano. Vojašniška ulica 7. 1879

Moško kolo,
zelo dobro ohranjeno, poceni prodam. Slovenska ulica 10. 1882

Na prodaj večja množina **makulaturenega papirja**

Vprašati v upravi »Jutra« in »Večernika« Maribor, Aleksandrova 13

Sotva
najpreglednejša kartoteka
Soklič, Maribor Tel. 2510

Morske ribe
vsak dan sveže in različne pri Povodniku, Rotovski trg 8. 1858

Rakova rižota
vsaki ponedeljek ob 19. (7.) uri pri Povodniku, Rotovski trg 8. 1859

Dva manjša lokala
za pisarno v centru mesta. Ponudbe na upravo »Večernika«, pod »Pisarna«.

Dober človek

NAJNOVEJŠE MODNE LISTE za DOBITE V KNJIGARNI IN PAPIRNICI TISKOVNE ZADRUGE MARIBOR, ALEKSANDROVA CESTA 13

Izdaja Konzorcij »Jutra« v Ljubljani; predstavnik izdajatelja in urednik: JOSIP FR. KNAFLIČ v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik STANKO DETELA v Mariboru.